

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/38311 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 februari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 juli 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 februari 2007, verzonden op 15 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie, met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen, een nieuwe beslissing op het gemaakte bezwaar neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de grieven dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling in bezwaar gemotiveerd heeft betwist dat de door de minister genoemde behandeling in Moskou beschikbaar is, hij hier nader onderzoek naar had moeten doen en het besluit van 19 juli 2006 in zoverre onzorgvuldig is voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd. Voorts klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij, gezien de door de vreemdeling aangevoerde bijzondere omstandigheden, had moeten beoordelen of op grond daarvan aanleiding bestond hem in afwijking van de in paragraaf B8/4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) gestelde voorwaarden vrij te stellen van het vereiste van het beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf en voormeld besluit ook in zoverre ondeugdelijk is gemotiveerd. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank aldus miskend dat in voormeld besluit mede op de behandelmogelijkheden in Briansk is gewezen.

2.1.1. In reactie op het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 2 januari 2006, dat ertoe strekt dat - samengevat weergegeven en voor zover thans van belang - er voldoende adequate behandelmogelijkheden in Rusland aanwezig zijn, aangezien hemodialyse in het City Hospital no. 22 te Moskou mogelijk is en alle benodigde medicatie daar verkrijgbaar is en de vreemdeling onder nader genoemde voorwaarden

in staat is te reizen, heeft de vreemdeling een brief van zijn behandelend arts van 11 januari 2006 overgelegd, volgens wie het niet veilig is om de vreemdeling naar een dialysecentrum in Rusland over te plaatsen voordat een patiëntenoverdracht is geregeld, omdat dialyse driemaal per week noodzakelijk is. Daarbij wijst de arts op een e-mailbericht van een medewerker van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 23 maart 2005, waarin staat dat - samengevat weergegeven - in het regionale ziekenhuis in Briansk een mogelijkheid tot het ondergaan van dialyse bestaat en dat dat ook de enige plaats is waar de vreemdeling naartoe zou kunnen, maar dat er een wachtlijst is.

Naar aanleiding van voormelde brief heeft het BMA in een aanvullend advies van 2 februari 2006 opgemerkt dat het de taak van het BMA is de mogelijkheden voor medische behandeling voor de vreemdeling in het land van herkomst te onderzoeken, uit welk onderzoek is gebleken dat behandeling in Moskou mogelijk is. Volgens het BMA zijn dan ook voldoende medische behandelmogelijkheden in het land van herkomst beschikbaar en is aanpassing van het advies van 2 januari 2006 niet noodzakelijk.

2.1.2. Vooropgesteld moet worden dat het hoger beroep zich niet richt tegen rechtsoverweging III.6.1 van de aangevallen uitspraak, waarin de rechtbank heeft overwogen dat - samengevat weergegeven - de in Moskou geboden medische behandeling voor de vreemdeling in absolute zin onbereikbaar en derhalve niet beschikbaar is, hetgeen volgens de rechtbank niet slechts op de feitelijke toegankelijkheid in de zin van, ten tijde hier van belang, paragraaf B8/4 van de Vc 2000 ziet. Nu ervan moet worden uitgegaan dat medische behandeling van de vreemdeling niet in Moskou kan plaatsvinden, terwijl het BMA voor het oordeel dat er voor hem voldoende adequate behandelmogelijkheden in Rusland aanwezig zijn, uitsluitend op de behandelmogelijkheid in Moskou heeft gewezen, beantwoorden de BMA-adviezen in zoverre niet langer aan de criteria van, ten tijde hier van belang, paragraaf B8/3.3 van de Vc 2000. Niet valt in te zien dat de minister op grond van eigen medische deskundigheid of een mededeling van een medewerker van het Ministerie van Buitenlandse Zaken het advies van het BMA tot de situatie in Briansk heeft kunnen uitbreiden. Door het standpunt dat de behandeling die de vreemdeling hier te lande ondergaat in Rusland voorhanden is, op de BMA-adviezen te baseren, heeft de minister het in beroep bestreden besluit derhalve in strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen.

Reeds hierom falen de grieven.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van gronden, te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

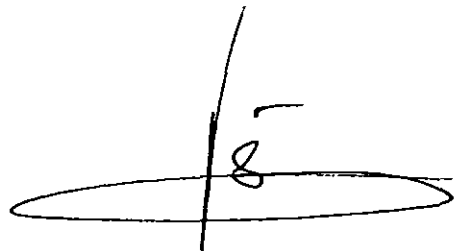
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

282-490.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06/38311 (beroep) en AWB 06/04667 (verzoek om voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op van Russische
nationaliteit, wonende te
eiser/verzoeker, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. J. Jager, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.B. Klaus, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
(IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 26 september 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "medische noodsituatie". Bij besluit van 16 januari 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 23 januari 2006 heeft eiser tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moet verlaten. Het bezwaar schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 23 januari 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het bezwaar is beslist. De gronden van het verzoek zijn ingediend bij brief van 13 februari 2006. Op 12 april 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.

2. Bij beroepschrift van 9 juni 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit op het bezwaarschrift. Bij uitspraak van 7 juli 2006 (geregistreerd onder nummer AWB 06/27989) heeft deze rechtbank en zittingsplaats het beroep gegrond verklaard, het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit vernietigd en bepaald dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een besluit op bezwaar dient te nemen.

3. Het bezwaar is bij besluit van 19 juli 2006 ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 8 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank heeft bij brief van 11 augustus 2006 aan partijen medegedeeld dat het petitum van het eerdergenoemde verzoek van 23 januari 2006 thans wordt opgevat als strekkende tot een verbod van uitzetting, zolang nog niet op het ingediende beroepschrift is beslist. De gronden van het beroep en het verzoek zijn ingediend bij brief van 7 september 2006. Op 9 oktober 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. Bij brief van 6 november 2006 heeft eiser nog enkele stukken overgelegd. In het verweerschrift van 7 november 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep en afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening.

4. Het onderzoek ter zitting van de enkelvoudige kamer heeft plaatsgevonden op 15 november 2006. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. I.A.M. de Groot, ambtenaar bij de IND. Bij brief van 29 november 2006 heeft eiser zijn standpunt nader toegelicht. Bij beslissing van 1 december 2006 heeft de rechtbank het onderzoek heropend teneinde de zaak door te verwijzen naar de meervoudige kamer.

5. Het onderzoek door de meervoudige kamer heeft plaatsgevonden op 14 december 2006. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde, mr. W.B. Klaus. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende.

1. Alvorens te beslissen op de aanvraag van eiser, heeft verweerder het Bureau Medische Advisering (BMA) verzocht om een onderzoek in te stellen naar de medische klachten van eiser. Bij nota van 2 januari 2006 heeft het BMA zijn advies uitgebracht. Naar aanleiding van een brief van 11 januari 2006 van M.C. Weijmer, behandelend internist-nefroloog van eiser, is het BMA nagegaan of reden bestaat de nota van 2 januari 2006 aan te passen. In een nota van 2 februari 2006 heeft het BMA aangegeven dat een aanpassing van de nota van 2 januari 2006 niet noodzakelijk is.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag, bezwaar en beroep onder meer de volgende stukken overgelegd:

- Een e-mailbericht van Th.A. Kouwenaar, werkzaam bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, van 23 maart 2005, over de behandelmogelijkheden voor dialysepatiënten in Briansk;
- Een tweetal brieven van M.C. Weijmer, internist-nefroloog, van 20 september 2005 en 11 januari 2006, waarin wordt aangegeven onder welke omstandigheden de behandeling zou kunnen worden overgedragen aan een andere kliniek;
- Een brief van de huisarts van eiser, A. van Raalte, van 25 oktober 2005 met betrekking tot eisers gezondheidstoestand;
- Twee verklaringen, gedateerd 13 februari 2006 en 15 juni 2006 (en beide vertaald op 22 november 2006), van de directeur van het Departement voor Volksgezondheid van Briansk met betrekking tot de feitelijke mogelijkheden om eiser in Briansk te behandelen;
- Een e-mailbericht van N. Hendrix, werkzaam bij de Nederlandse ambassade te Moskou, van 19 mei 2006, waarin wordt bevestigd dat een inwoner van Rusland alleen medisch kan worden behandeld in een staatsziekenhuis als hij in de betreffende stad of gemeente staat geregistreerd;
- Een brief van O. Frantova, arts-allergoloog, van 5 juli 2006 met betrekking tot de organisatie van de gezondheidszorg in Rusland;
- Een brief van dr. C.E.H. Siegert, internist-nefroloog, van 31 oktober 2006 met recente medische informatie over eiser.

III. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het beroep

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2.1. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

2.2. Krachtens het derde lid van artikel 3.4 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden verleend onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid van artikel 3.4 van het Vb 2000. Voor de gevallen waarin sprake is van een medische noodsituatie is dit nader neergelegd in hoofdstuk B8/3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000).

2.3. In hoofdstuk B8/3.3 van de Vc 2000 is aangegeven dat onder een medische noodsituatie wordt verstaan die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoomis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het bestaan van een medische noodsituatie, dient de vreemdeling zich in Nederland te bevinden en dient sprake te zijn van de situatie dat:

- stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of een ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting *langer dan een jaar* (cursivering rechtbank) zal duren.

Van vorenstaande voorwaarden wordt *in beginsel* (cursivering rechtbank) niet afgeweken op grond van omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de zorg betreffen.

2.4. Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 3:71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Ingevolge artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige mvv. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 geldt dit onder meer voor een vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Het beleid met betrekking tot de toepassing van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is neergelegd in de paragrafen B1/1.2.1 en B8/4 van de Vc 2000. Bij een beroep op deze vrijstellingsgrond dient te worden beoordeeld of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling van een mvv-aanvraag af te wachten. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden ingevolge genoemde paragrafen van de Vc 2000 niet betrokken bij de beoordeling.

2.5. Voorts kan de Minister, ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 van het Vb 2000, het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule). Volgens paragraaf B1/2.2.1 van de Vc 2000 is in ieder geval geen sprake van een zeer uitzonderlijk geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft, indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat de noodzakelijke medische behandeling aan terugkeer, teneinde een mvv te verkrijgen, naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat er sprake is van een medische noodsituatie..

3. Aan de orde is de vraag of eiser in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 dan wel op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000. In dit kader is tussen partijen in geschil of de voor eiser noodzakelijke behandeling in zijn land van herkomst beschikbaar is.

4.1 Blijkens de eerder genoemde nota van het BMA van 2 januari 2006 heeft eiser autosomale

dominante familiale cystenieren, waarvoor hij sinds februari 2005 nierfunctievervangende therapie ondergaat in de vorm van intermitterende nierdialyse, drie maal per week gedurende vier uur. Daarnaast wordt hij behandeld met medicatie bestaande uit bloeddrukverlagende middelen, fosfaatbinders, erytropoëetine en vitamine D preparaten. Volgens het BMA zal eiser levenslang moeten worden behandeld in de vorm van dialyse dan wel niertransplantatie. Er zijn naar het oordeel van de medisch adviseur voldoende adequate behandelmogelijkheden aanwezig in eisers land van herkomst. Hemodialyse is mogelijk in het City Hospital nummer 20 te Moskou. Alle benodigde medicatie is in Rusland verkrijgbaar. Niertransplantatie kan verricht worden in het Russisch wetenschappelijke Instituut voor transplantatie, afdeling niertransplantatie. Echter op basis van vele klachten van patiënten concludeert de medische adviseur dat het momenteel zeer moeilijk is en ook nogal riskant om een niertransplantatie in Rusland te ondergaan. In de nota wordt voorts opgemerkt dat het uitblijven van de behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn, aangezien eiser zonder hemodialyse binnen een korte tijd zal komen te overlijden. Ten slotte wordt aangegeven dat eiser kan reizen met gangbare vervoermiddelen, maar dat er wel medische voorzieningen voor, tijdens en na de reis noodzakelijk zijn. Er moet volgens de medische adviseur een goede regeling zijn met betrekking tot het uitvoeren van hemodialyse voor en na de reis, er dienen voldoende rustmomenten tijdens de reis te zijn en eiser moet gedurende de reis kunnen beschikken over de hem voorgeschreven medicatie.

4.2. Verweerder heeft zich blijkens het bestreden besluit en het verweerschrift - zakelijk weergegeven - op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Blijkens de nota van het BMA van 2 januari 2006 is de voor eiser noodzakelijke behandeling mogelijk in het City Hospital nummer 22 te Moskou. Daarnaast is gebleken dat de behandeling van eiser voorhanden is in Briansk, waar eiser vandaan komt. Uit de BMA-nota volgt voorts dat eiser in staat moet worden geacht te reizen. Er zijn onvoldoende aanknopingspunten om aan te nemen dat het op voorhand onmogelijk moet worden geacht om bij de uitzetting te voldoen aan de in de nota van het BMA vermelde modaliteiten, zodat de uitzetting van eiser mogelijk moet worden geacht. Hetgeen eiser heeft aangevoerd omtrent de mogelijkheden om zich in Moskou te laten behandelen heeft betrekking op de feitelijke toegankelijkheid en niet op de beschikbaarheid van de medische zorg en kan derhalve ingevolge het beleid niet bij de beoordeling worden betrokken. Ter zitting heeft verweerder zijn standpunt gehandhaafd en daar nog aan toegevoegd dat ingevolge het ter zake geldende beleid ook het bestaan van wachtlijsten voor de behandeling in het ziekenhuis in Briansk de feitelijke toegankelijkheid betreft en derhalve geen rol kan spelen. Wel moet aan eiser worden toegegeven dat uit de verklaring van de directeur van het Departement voor Volksgezondheid van Briansk van 15 juni 2006 lijkt te volgen dat eiser niet in Briansk kan worden behandeld. Uit diezelfde verklaring blijkt dat twee maal is geprobeerd om vanuit het ziekenhuis in Briansk een patiënt voor behandeling in Moskou geplaatst te krijgen. Beide verzoeken zijn afgewezen, maar niet is gebleken dat eiser bijvoorbeeld een dergelijke poging heeft ondernomen.

4.3. Eiser heeft zich in beroep - zakelijk weergegeven - op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte geen vrijstelling heeft verleend van het mvv-vereiste. De voor eiser noodzakelijke zorg is immers voor eiser niet beschikbaar in zijn land van herkomst. Niet is betwist dat eiser direct na zijn reis dient te worden gedialyseerd en dat een onderbreking van de voor eiser noodzakelijke behandeling tot zeer ernstige gevolgen zal leiden. Verweerder kan niet volhouden dat eiser voor zijn behandeling terecht kan bij het City-Hospital nummer 22 in Moskou. Eiser verwijst in dit kader naar hetgeen in de - door verweerder niet betwiste - verklaring van 6 juli 2006 van O. Frantova is verklaard met betrekking tot de wijze waarop de gezondheidszorg in Rusland is georganiseerd. Eiser is niet geregistreerd in Moskou en kan daar ook niet worden geregistreerd. Eiser kan derhalve geen gebruik maken van de medische voorzieningen in Moskou. Ook kan verweerder niet worden gevolgd in zijn stelling dat eiser in het ziekenhuis in Briansk kan worden behandeld. Hierbij is allereerst van belang dat noch door het BMA noch door SOS-international melding wordt gemaakt van dit ziekenhuis. Verder blijkt uit het e-mailbericht van Th.A. Kouwenaar van 23 maart 2005 dat er voor patiënten met dezelfde ziekte als eiser een aanzienlijke wachtlijst bestaat en dat daar recent negen patiënten zijn geweigerd en daarmee tot een zekere dood zijn veroordeeld. Deze omstandigheid heeft,

anders dan door verweerder is overwogen, geen betrekking op de feitelijke toegankelijkheid. Het gaat immers niet om een financiële of geografische belemmering. Er is gewoonweg geen (directe) behandeling mogelijk voor alle patiënten die op de wachtlijst staan. Nu er voorts geen enkele aanwijzing is dat eiser direct na aankomst bovenaan de wachtlijst zal worden geplaatst, is de conclusie dat de voor eiser noodzakelijke behandeling niet beschikbaar is. Voorts valt niet in te zien op grond waarvan verweerder tot de conclusie komt dat bij een uitzetting niet op voorhand onmogelijk is dat zou kunnen worden voldaan aan de modaliteiten die het BMA nodig acht.

Ten slotte is van belang dat eisers situatie ernstig achteruit is gegaan. Verweerder was hiervan op de hoogte, aangezien eiser niet op de hoorzitting is verschenen omdat hij buiten het IND-gebouw in elkaar is gezakt, waarna hij direct naar het ziekenhuis is vervoerd en daar geruime tijd opgenomen is geweest. Verweerder heeft deze verslechtering van eisers medische situatie ten onrechte niet bij de beoordeling betrokken. De weigering van verweerder om eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning leidt er bovendien toe dat hij niet op de transplantatie-lijst kan worden geplaatst en dat hij evenmin in een verpleeghuis kan worden opgenomen.

5. De rechtbank overweegt het volgende.

6.1. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de door eiser geschetste onmogelijkheid om zich in Moskou te registreren geen betrekking op de feitelijke toegankelijkheid maar op de beschikbaarheid van de medische zorg. In paragraaf B8/4 van de Vc 2000 is weliswaar bepaald dat de omstandigheid dat een vreemdeling mogelijk voor het ondergaan van een medische behandeling aanzienlijke geografische afstanden moet afleggen dan wel zijn woonplaats mogelijk binnen het land van herkomst moet verplaatsen, ziet op de feitelijke toegankelijkheid. In het onderhavige geval is echter sprake van een wezenlijk andere situatie. De door eiser geschetste onmogelijkheid houdt immers in dat hij zich, ook al zou hij dat wensen, op geen enkele wijze in Moskou kan laten registreren. Met eiser is de rechtbank van oordeel dat deze gestelde onmogelijkheid tot gevolg heeft dat de in het City Hospital nummer 22 te Moskou verschafte medische behandeling voor eiser in absolute zin onbereikbaar en derhalve niet beschikbaar is. In zoverre verschilt de onderhavige situatie dan ook van hetgeen in de eerder genoemde paragraaf B8/4 van de Vc 2000 is bepaald met betrekking tot (relatieve) geografische belemmeringen.

6.2. Nu eiser in bezwaar gemotiveerd heeft betwist dat de door verweerder genoemde behandeling in Moskou beschikbaar is, had verweerder bij het nemen van het bestreden besluit hiernaar nader onderzoek moeten doen. Het bestreden besluit is in zoverre onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd.

7. Met betrekking tot de door verweerder aangegeven mogelijke medische behandeling in Briansk, overweegt de rechtbank als volgt. Door het gebruik van de woorden "in beginsel" biedt de in paragraaf B8/3.3 van de Vc 2000 gebruikte formulering verweerder ruimte om bij toepassing van zijn beleid onder bijzondere omstandigheden, ook als deze de feitelijke toegankelijkheid van de zorg betreffen, af te wijken van de in het beleid gestelde voorwaarden. Weliswaar heeft de ruimte in het beleid naar zijn bewoordingen strikt genomen betrekking op de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning onder de beperking medische noodsituatie, maar uit het beleid kan worden afgeleid dat indien een vreemdeling in aanmerking komt voor deze vergunning, hij van het mvv-vereiste wordt vrijgesteld. Eiser heeft in dit kader gemotiveerd en onderbouwd aangevoerd dat in het ziekenhuis van Briansk een wachtlijst bestaat voor patiënten die nierdialyse moeten ondergaan. Dit is door verweerder niet betwist. Evenmin is tussen partijen in geschil dat eiser, indien hij op een wachtlijst wordt geplaatst en derhalve nierdialyse uitblijft, op korte termijn in een medische noodsituatie zal geraken en binnen korte termijn zal komen te overlijden. Weliswaar is in het beleid (paragraaf B8/4 van de Vc 2000) bepaald dat de omstandigheid dat voor een bepaalde medische behandeling lange wachttijden gelden, niet kan leiden tot de conclusie dat om medische redenen verblijf dient te worden toegestaan omdat de vreemdeling in dat opzicht niet zal verschillen van vele van zijn landgenoten, doch in het beleid is kennelijk niet voorzien in de situatie als de onderhavige waarin het bestaan van de wachtlijst zeker tot de dood van eiser leidt. Verweerder had, gelet op de

aldus door eiser aangevoerde bijzondere omstandigheden, moeten beoordelen of op grond daarvan aanleiding bestond eiser in afwijking van de in het beleid gestelde voorwaarden vrij te stellen van het mvv-vereiste. Nu verweerder dit heeft nagelaten is het bestreden besluit ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd.

8. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder binnen zes weken een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

Aan bespreking van hetgeen door eiser overigens is aangevoerd, komt de rechtbank in verband hiermee, niet meer toe.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

9. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

10. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

11. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 1127,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, 0,5 punt voor het verschijnen ter nadere zitting; waarde per punt € 322,-).

12. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht.

IV. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/38311

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/04677

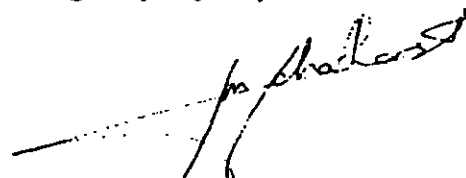
- wijst het verzoek af;

In alle zaken:

- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 1127,-- (zegge: elfhonderd en zevenentwintig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 279, -- (zegge: tweehonderd en negenenzeventig euro).

Deze uitspraak is gedaan op 12 februari 2007 door mr. M.S. Schothorst, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, en mrs. C.P.E. Meewisse en H.J.M. Baldinger, rechters, in tegenwoordigheid van L. Fernández Ferreiro, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

De griffier is buiten de staat de uitspraak te ondertekenen.

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Afschrift verzonden op: **15 FEB. 2007**

Conc: LFF
Coll: SL
D: B

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MRT 2007	
ZAAKNR.	18967
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(voorheen: de Minister van Justitie; daarvoor:
de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie),

(Ministerie van Justitie,
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag).

tegen

wonende te

v e r w e e r d e r,

gemachtigde: mr. J. Jager,

advocaat te Amsterdam

(postbus 20660, 1001 NR Amsterdam)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 februari 2007, op 15 februari 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 06/38311).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van 8 augustus 2006 gegrond verklaard, is het besluit op het bezwaarschrift van 19 juli 2006 vernietigd en is bepaald dat de voor vreemdelingen zaken verantwoordelijke bewindspersoon binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak. Tevens is – kort gezegd – een kostenveroordeling uitgesproken ten laste van de Staat der Nederlanden.
- 1.3 Bij besluit van 19 juli 2006 is het bezwaarschrift van 23 januari 2006, gericht tegen de beschikking van 16 januari 2006 waarbij de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier onder de beperking "medische noodsituatie" is afgewezen, ongegrond verklaard.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) de uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. III.6.2:

"Nu eiser in bezwaar gemotiveerd heeft betwist dat de door verweerder genoemde behandeling in Moskou beschikbaar is, had verweerder bij het nemen van het bestreden besluit hiernaar nader onderzoek moeten doen. Het bestreden besluit is in zoverre onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd."

- 2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. III.7:

"Verweerder had, gelet op de aldus door eiser aangevoerde bijzondere omstandigheden, moeten beoordelen of op grond daarvan aanleiding bestond eiser in afwijking van de in het beleid gestelde voorwaarden vrij te stellen van het mvv-vereiste. Nu verweerder dit heeft nagelaten is het bestreden besluit ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd."

- 2.3 Gegrondbevinding van de grieven vitieert ook rov. III.8 en rov.'s III.11 en 12, voor zover deze overwegingen betrekking hebben op de kosten in beroep.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 In rov. III.6.2 concludeert de rechtbank dat de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon nader onderzoek had moeten doen. Nu aan het bestreden besluit mede de door verweerder ingebrachte informatie met betrekking tot de behandelingsmogelijkheden in Briansk ten grondslag is gelegd was een nader onderzoek als door de rechtbank bedoeld niet noodzakelijk, althans kan het achterwege blijven van dit onderzoek niet zelfstandig de gegrondverklaring van het beroep en de vernietiging van het bestreden besluit dragen.
- 3.2 De kern van het geschil betreft uiteraard de vraag of verweerder in het licht van diens zeer ernstige ziekte vrijgesteld had moeten worden van het mvv-vereiste. De staatssecretaris is van mening dat de bestreden beschikking van 19 juli 2006, in het licht van de feiten en omstandigheden zoals die bekend waren ten tijde van belang, niet onrechtmatig is, zodat de rechtbank ten onrechte en op onjuiste gronden het beroep gegrond heeft verklaard en het bestreden besluit heeft vernietigd.
- 3.3 Zoals reeds aangestipt is, is in geschil of verweerder op grond van artikel 17, lid 1, aanhef en onder c Vw 2000, dan wel ingevolge artikel 3.71, lid 4 Vb 2000 in aanmerking had moeten worden gebracht voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Ingevolge artikel 17, lid 1, aanhef en onder c Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

De huidige tekst van artikel 17, lid 1, aanhef en onder c Vw 2000 is in de wet gekomen als gevolg van een amendement van het kamerlid Kamp c.s. (TK, 1999-2000, 26 732, nr. 38), dat door de Tweede Kamer is aangenomen. Blijkens de toelichting op het amendement strekt dit ertoe het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf slechts niet tegen te werpen indien de vreemdeling niet terug kan reizen.

- 3.4 Uit artikel 3.71, lid 1, Vb 2000 vloeit voort dat, indien geen van de vrijstellingsgronden zich voordoet, de aanvraag wordt afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000 kan de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon van die hoofdregel afwijken voor zover de toepassing ervan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

- 3.5 Uit de stukken blijkt dat partijen niet van mening verschillen over de vraag of verweerder in strikte zin in staat is te reizen. In het kader van artikel 17, lid 1, aanhef en onder c Vw 2000 spitst het geschil zich toe op de vraag of verweerder in staat kan worden geacht de behandeling van een eventueel door hem in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten. In het kader van artikel 3.71, lid 4 Vb 2000 is vanzelfsprekend de vraag of de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepassing van de hoofdregel in het specifieke geval van verweerder niet is aan te merken als een onbillijkheid van overwegende aard.
- 3.6 In paragraaf B1/1.2.1 (B1/4.1.1 in de huidige tekst) is aangegeven dat in het kader van een beroep op de vrijstellingsgrond van artikel 17, lid 1, onder c Vw 2000 beoordeeld dient te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden niet betrokken bij de beoordeling. Verwezen wordt naar hoofdstuk B8/4 (thans: B8/4/4). In laatstgenoemd hoofdstuk is wederom herhaald dat omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen niet worden betrokken bij de beoordeling van de vraag of een verblijfsvergunning regulier moet worden verleend onder de beperking "medische behandeling" of "vanwege medische nood situatie". In dat kader is onder het kopje "feitelijke toegankelijkheid" opgemerkt dat de omstandigheid dat voor een bepaalde medische behandeling langere wachttijden gelden, evenmin kan leiden tot de conclusie dat om medische redenen verblijf dient te worden toegestaan. De vreemdeling zal – aldus de circulaire – in dat opzicht niet verschillen van velen van zijn landgenoten. Tevens is opgemerkt dat aan de omstandigheid dat een vreemdeling, teneinde terug te kunnen reizen naar het herkomstland, medische begeleiding nodig heeft tijdens de reis dan wel een medische overdracht aan behandelaars in het herkomstland moet plaatsvinden, geen doorslaggevende betekenis toekomt. Aangegeven is – kort gezegd – dat de vreemdeling ter zake ook een eigen verantwoordelijkheid heeft, waarbij de IOM de vreemdeling desgewenst kan ondersteunen. Tevens wordt opgemerkt dat ingeval van een uitzetting de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon de medische begeleiding/overdracht faciliteert. Indien dat onmogelijk is, is sprake van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000, aldus de circulaire.
- 3.7 In gevallen waarin het gaat om een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor het ondergaan van medische behandeling of vanwege het bestaan van een medische nood situatie, bestaat er in het algemeen een grotere samenhang tussen de beoordeling van de vraag of een vreemdeling vrijgesteld moet worden van het mvv-vereiste en de vraag of de vreemdeling aan de toelatingsvoorwaarden ter zake voldoet dan in andere gevallen. Met andere woorden, als wordt beslist dat een vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van

een medische noodsituatie die in de weg staat aan terugkeer naar het land van herkomst om aldaar de beslissing op een in te dienen mvv-aanvraag af te wachten, is veelal ook een oordeel gegeven omtrent de vraag of de vreemdeling voor toelating in aanmerking komt, althans over de vraag of op de vreemdeling artikel 64 Vw 2000 van toepassing is. Om ingevolge hoofdstuk B8/3.3 (thans: B8/3.2) in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in verband met het bestaan van een medische noodsituatie, dient cumulatief aan een aantal voorwaarden te zijn voldaan:

- stopzetten van een medische behandeling zal een medische noodsituatie doen ontstaan; en
- een medische behandeling van de desbetreffende medische klachten kan niet plaatsvinden in het land van herkomst of een ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- een medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie zal naar verwachting langer dan een jaar duren.

- 3.8 Uit de informatie waarover de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon ten tijde van het nemen van de beschikking op het bezwaarschrift beschikte moet worden afgeleid dat, ten tijde van belang, nierdialyse, waar verweerder volstrekt van afhankelijk is, in het land van herkomst in abstracte zin beschikbaar is. Het feit dat een specifieke medische behandeling niet aanstonds beschikbaar is, zodra daaraan behoefte bestaat, betreft wel degelijk de feitelijke toegankelijkheid en rechtvaardigt niet de conclusie dat die behandeling dan ook in het land van herkomst cq. de regio van herkomst in algemene zin niet beschikbaar zou zijn.

Zekerheidshalve wordt opgemerkt dat de overweging van de rechtbank in rov. III.4.2., dat namens de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon – kort gezegd – zou zijn opgemerkt dat voor verweerder in Brianks geen behandeling mogelijk is, mede in het licht van het proces-verbaal van de zitting, niet anders kan worden verstaan dan dat is erkend dat die behandeling vanwege de bestaande wachtlijst niet aanstonds mogelijk is.

- 3.9 Zoals de rechtbank terecht constateert is in onderdeel B8/3.3 opgenomen dat van de voorwaarden voor verblijfsaanvaarding *in beginsel* niet wordt afgeweken op grond van omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de zorg betreffen.
- 3.10 De rechtbank heeft beslist dat de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon, gelet op de door verweerder aangevoerde bijzondere omstandigheden, waarbij de rechtbank kennelijk het oog heeft op het feit dat namens verweerder gemotiveerd en onderbouwd is aangevoerd dat in het ziekenhuis van Briansk een wachtlijst bestaat voor patiënten die een nierdialyse moeten ondergaan en dat, indien verweerder op een wachtlijst wordt geplaatst en derhalve nierdialyse uitblijft, op korte termijn een medische noodsituatie zal ontstaan in die zin dat verweerder zonder tijdige nierdialyse op korte termijn zal overlijden, had moeten

beoordelen of van het beleid of van de in het beleid gestelde voorwaarden afgeweken had moeten worden. Daarbij heeft de rechtbank miskend dat de voor vreemdelingen zaken verantwoordelijke bewindspersoon zich blijkens de inhoud van de bestreden beschikking heeft geconformeerd aan de voorwaarden die het BMA aan de reis heeft gesteld. In de bestreden beschikking is immers overwogen dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat het op voorhand onmogelijk moet worden geacht om bij een eventuele uitzetting te voldoen aan de modaliteiten zoals die in het BMA-advies zijn verwoord. Nog afgezien van het feit dat plaatsing op een wachtlijst in een situatie als waarvan hier sprake is niet noodzakelijkerwijs betekent dat de nierdialyse uitblijft – niet is gebleken dat die plaatsing niet mogelijk zou zijn voor terugkeer van de betrokkene naar zijn land van herkomst – valt niet in te zien dat reeds het bestaan van een wachtlijst in een situatie waarin het niet op voorhand onmogelijk is dat aan de modaliteiten van het BMA-advies zal kunnen worden voldaan, zou moeten worden beoordeeld of er grond is af te wijken van de in het beleid gestelde voorwaarden (voor toelating). Uit het beleid blijkt voldoende duidelijk dat dat juist niet de bedoeling is en dat eerst nadat gebleken is dat aan de modaliteiten niet kan worden voldaan – noch door de desbetreffende vreemdeling zelf, noch door de overheid - artikel 64 Vw 2000 van toepassing kan worden. In dit verband zij overigens ter informatie vermeld dat op dit moment beleid in ontwikkeling is om in vergelijkbare situaties van lange duur in het verblijf van een vreemdeling te voorzien op basis van een species van het zogenaamde buitenschuld-beleid. Naar verwachting zal dit beleid voor de zomer worden gepubliceerd.

- 3.11 De staatssecretaris wil benadrukken de ernst van de gezondheidssituatie van verweerder niet te onderschatten. Anderzijds is nu eenmaal een feit dat miljoenen mensen in situaties verkeren waarin medisch noodzakelijke zorg in het geheel niet of niet aanstonds beschikbaar is. In deze procedure gaat het om een vreemdeling afkomstig uit de Russische Federatie. Hoewel ongetwijfeld de gezondheidszorg daar niet, althans niet in alle opzichten, vergelijkbaar is met die in Nederland, is de situatie daar relatief beter dan in vele andere delen van de wereld. Als behandeling in abstracto niet beschikbaar is en de vreemdeling geraakt in een medische noodsituatie bij het uitblijven van behandeling, dan neemt de Nederlandse overheid haar verantwoordelijkheid. In situaties waarin de behandeling in abstracto wel beschikbaar is maar om allerlei redenen wellicht niet of niet aanstonds voor de desbetreffende vreemdeling toegankelijk, ligt de verantwoordelijkheid krachtens het beleid niet (primair) bij de Nederlandse overheid. Het standpunt dat in deze procedure is ingenomen houdt niet in dat een onaanvaardbaar overlijdensrisico door de voor vreemdelingen zaken verantwoordelijke bewindspersoon op de koop toe wordt genomen. Het standpunt houdt wel in dat gegeven het land van herkomst – de Russische Federatie – en gegeven de in abstracto bestaande behandelingsmogelijkheden niet op voorhand de conclusie behoort te worden getrokken dat de Nederlandse overheid wel de verantwoordelijkheid naar zich toe zou moeten trekken. Indien dit standpunt niet alleen in het licht van de specifieke situatie

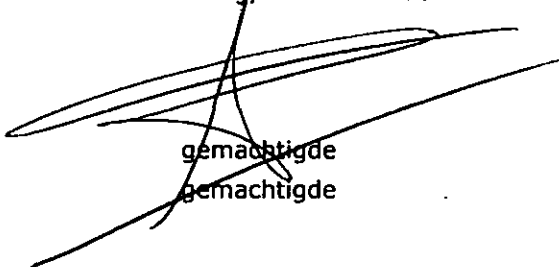
van verweerder, maar ook in een breder verband wordt beoordeeld, zal duidelijk zijn dat dit standpunt de toets der kritiek kan doorstaan.

- 3.12 Uit het voorgaande vloeit voort dat de rechtbank ten onrechte in de situatie van dit geval en gegeven de in acht te nemen modaliteiten zoals blijkend uit het BMA advies, heeft geoordeeld dat de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon had moeten beoordelen of er aanleiding bestond af te wijken van het beleid. In de situatie van dit geval bestond die aanleiding (nog) niet.
- 3.13 Tenslotte en volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de staatssecretaris om hem moverende redenen niet op komt tegen hetgeen de rechtbank in rov. III.6.1 heeft overwogen. Voor alle duidelijkheid wordt er op gewezen dat dat niet betekent dat de staatssecretaris de desbetreffende rechtsoverweging – bij nader inzien – zou onderschrijven.

4 Conclusie

- 4.1 De staatssecretaris is in het licht van het voorgaande van oordeel dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het beroep van 8 augustus 2006, althans tot terugverwijzing van de procedure naar de rechtbank.

Den Haag, 15 maart 2007

gemaachtigde
gemaachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009087
referentie	IND-9301.19.0027